

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των άναγνωστών μας άποσπείλομένη συνεργασία και μη συνοδευόμενη υπό δικαιομα-τος, κρίσεως δεν λαμβάνεται υπό όφιν.

Γ. Σακκάρι.— Τά ποιήματά σας χωρίς δικαίωμα κρίσεως. Μας γράφει πως είναι άριστοεργήματα: Έυεις δημοσιεύουμε έδώ ένα πεντάστιχο.

Συ τώρα πού είσαι: Μήπως κοιμείσαι: Ένωρίς Ένωρίς Νά είσαι χωρίς Άνθρώπινα πάθη.

Κ. Λ. Μιμίκογ, Άγιον. Γιά τήν «Βιογραφία του Πραξιόγη» και τήν ιστορία «Ανακλήρωσος τής Αμερικής» προσφέρουμε 75 δρχ. Γράψτε μας σχετικώς, Τέλη του «Μπουκέτου» δέν αντιλλάσσουμε. Άν θέλετε τήν οσίαν τής «Ποίης στον Έρωτα», γράψτε άπ' εθείας, στον λογιότην του «Μπουκέτου» κ. Όφ. Μπουφίδην. Γ. Κ. Λ. ο ν φ έ ι ο ν, Πειραιά. Τό ποιήμα σας χωρίς δικαίωμα κρίσεως, τό άποστον ώς γνωστόν είνε περιτάρασμα. Α. Τ. ο κ ε λ έ ν η ρ. Σας εύχαριστούμε γιά τά καλά σας λόγια. Τά ποιήματά σας όμως... χωρίς δικαίωμα κρίσεως. Κ. Γ. ο β. — Τό ποιήμα σας όζι έξαιρετικό. Θέλετε τήν γνώμη μας; Μή γράφετε οίγους. Διαβάστε μόνον. Τι καλύτερον και τι άπολαυστικότερον αύτου; Ι. Οί ζ ο ρ ό μ ο ν, Ρεντίνα. Έκασοιάδη. Γ. ν - μ ε ρ α ο ι ό π α ι δ α, Άδελφίταινα. Είνε άπλοτάτο: Μοίμης λέγονται τά βάλσαμομένα πτώματα πού βροίκονται στους τάφους τής Αθήνας, όπως τελεινάτως του Τοίτ άρ Χαμών. Έπειδή δε τό βάλσαμομα, τό μακρό έτη και τό ζωγράφισμα πού τούς έκαμαν, τί παρουσιάζει πολύ παρόμοζες, ό λαός λέει «μοίμης» τούς κακοφτιασμένους, τούς έχοντας κυρίως μορφήν ένθρομίζουσιν άγνπτικώς μοίμης. Μ' άλλους λόγους διαν ό λαός λέει «μοίμια», δέν έννοεί «μαίμοδ». Δέ με τέλος μοίμια είναν άθροστο ζαρωμένο μαύρο, κισσιόδη κ. τ.λ. κ.τ.λ. Άφοδ όμως είδη γευμασιόπαις γιατί δέν νοιάζε γιά αύτά τούς κ.κ. Καθηγήτας: Δέν είνε ντροπή, φέρε μον τό νά νοιάζη κανίς και νά μαθαίνη...

Γιολλάγια. Τό ποιήμα σας «Θημάρι» καίό, τοιγερό, μ' άσχετο άσθημα. Η δημοσιεύεται έδώ. Άς τό διαβάσουν ό επιθυμούντες νά γράψουν καίους οίγους:

Θημάρι κάπο ο βράδυ του Γενάρη Πουφρυγες και μιά άφρησε... [Τι πόνος! Άπ'τή γωνιά μιάς έγγεφες [και μόνος Άργά, θλιμμένα πιάς... Σάν [νάχες πάρη

Κάτι από μιά κουρά, τώχρό [φργγάρι Μιάς εύρησε νά ζλαίμε...Κάθε [χρόνος Διαβάνε πονεμένος δίχως [χάρη!.. Πολύ τό βάρος και λυγίζει [ό ζώνος...

Κι' άλλοιμονο, πάν ήρωες άπ' [τά ξένα Βοήζει: τάδεφρια σου όλα [μαραμένα Με κέρην ήψη κι' άτονη [ματιά...

Κι' ώς νά έποθεξ κάποια [άνεφρετα χάρδια Της μινούλας μας τή θέση [είδες άδεια Κι' είλες: «Ανάθεμά σε ξε- [νιητεύ!..»

Γ. Τ. ο ζ ά κ η ρ. Καίεξ ή «στοφές», όζι όμως και άπολύτως δημοσιεύαμεξ. Έσκιζέτεξ άλλοτε και τό περιχρήν περιτάρασμα δικαίωμα

κρίσεως. Περιμένουμε δε από σας κάτι άριστο, τό πολύ καλό, τό τέλειο. Α. Κ. ο ν ο τ α ρ, Θεσσαλονίκη. Μά τά καλά σας λόγια σας εύχαριστούμε. Τό περιοδικό νά τό όποιο μιάς γράφετε, δέν μπορεί, πράγματι, νά συγκριθί με τό «Μπουκέτο». Άλλα τά μάτια τής πέδικας, πού λέν, κι' άλλα τής κονκουβιάς. Έπειδή δε πούξ έκδοστίν του κατεφωθή διόκληρον οικόπεδον, τόχρον βγάλε στήν Άθήνα περιοδικό των... οίκοπ α ι δ ο ν ρ... Χ. ο. Αι γ ο ζ ό η ρ, Λάρινα. Η ήθογραφία σας όζι επιτυχίς. Ούτε όμως και άπολύτως κακή. Με σχετικη επιμέλεια δά γράψετε καλύτερα. Α. ο π α ο ί α ν Α... Χαλκίδα. Η δύο μικρές ιστορίες σας πολύ ούτοιμες και προχίους. Γράψτε τίποτε πού γεμάτο. Και προσέχετε στή γλώσσα. Γ. Τ. ο η γ ά ν, Πειραιά. Ζητάτε επιτική κρίση. Σας άπαντάμε λοιπόν, μιν επιτικώς, ότι οι οίγιοι σας δέν είνε επιτυχίς. Α. ο τ. Νί κ α ρ, Κιάτορ. Θα δημοσιευθί. Γιά ποιά άναπόκοτοι πρόκειται; Διαφωσιάζε μας. Η έ π η ν φ... Τό πεζογράφημά σας όζι άπολύτως πετυχημένο. Δέν γράφετε έν τούτοις άσχημα και με λίγη προσοχή ίσως δά επιτυχάτε. Η. Γ. ο ά ν ο ν. Οι οίγιοι σας όζι δημοσιόμοιοι. Στείτε μας τίποτε καλύτερο. Γιά τά καλά σας λόγια πολλές εύχαριστίας. Μ. Κ. Λάρινα. Πολύ άνοιβά. Άν στοιζίζον τόσο. Υποτιμήσατε. Κ. Αι ο ν ο ι α δ η ρ. Όζι επιτυχίς τό τραγουδάκι σας. Σ. Ι. Μ. ο α γ κ ό ν. Θα δημοσιευθί. Στείτε άλλοτε μαζί και τό πρωτότυπο ή γράφετε από πού τό μεταφωσιάζε... Μ. Μ. ο χ ο ν. Τό πεζό τραγουδί σας όζι άπολύτως πετυχημένο... Κι' όμως γράφετε καλά και άσχετά μοντέρνα. Σ. Ι. Κ. ο ν ο τ α λ έ λ έ δ η ρ, Ν. Φάληρον... Μιάς γράφετε δύ προτοδιαβάστε τό «Μπουκέτο» στή Χαριόνη, μαζοιά στο φλογρό Σούδαν κι' από τότε δέν χωριότχάτε ποτέ. Σας εύχαριστούμε θερμώς. Τέτοια δείγματα... μπουκετολατορίας έχομε ποιά. Κυκλοφορούμε στά τέσσερα άκρα τής γής και δέν πάοιξε ξεσητυμένους Έλλην ποι νά μιν βόσχη παρηγοιά στο «Μπουκέτο». Τό διήγημα σας ποτεριε κάπως, δέν είνε άπολύτως δημοσιόμοιο. Τ. ά κ η ρ. Ηράκλειον. Δέκα δραμαξ τόν τόμον. Άξροθε; Μ. ε λ π ο μ έ ν η ρ, Σούδαρη. Τό διήγημα σας όζι επιτυχίς δυοτιχώς. Προσέχετε δε στο έξής τήν γλώσσα. Μην άνακατέτε άσχαν δημόδη και άσχαν καθαροφύσων. Κ. Φ. Η. Σάνθηρ. Τό ποιήμα σας όλχορ παρόδ. Έφ' όσον όμως είνε θέρος και οίδικς κινδύνος πικροτύματος πάοιξε ίσοδ τό.

ΠΟΥ ΠΑΕΙ ...

(Σ' μιά νέα πού ξεγύρισε άπάνω στο άνθος τής ήλικίας της)

Πριν άνομα άνθίσουν τής νιότης τά κάλη

και στή φύση σοχορίσουν με ξενόισστη χάρη.

Τήν εύδοιά πού μεθάει τον έλεχτο πού θά παισι σμιά της νά μείνει συζώντας μ' έξοινη.

Μαθή μοίρη μολύνει με τή φοιχτή τή πνοή της. τή δύστηνη έξοιση και τ' άνήθοδ τό ζοριμ τη:

Νά μαραζιάζει άοχίξει κι' ένω τό βλέμμα της σβόνει στο φτωχό σόμα χωρίζει μιά άόφνια γαλήνη.

Τής ζωής γεαρο λουλουδάκι άνοιξες και έση τουφερό μ' άμοιρο μπουμπου με χαρά περισσή. [κάκι

Μά για νά γευθίξε τό πιερό [τό ποτήρι πού τήν λέν—τί πλάνη!— [πολλοί πανηγύρι!

Και τώρα πού κάει: ξεροί τό ξεροκίτινο φύλλο πού θά τό πάη τ' άγροί:

Μά όζι, τών τσελλών άνέμων [παιχνιδί δέν θά γενεεί τό τουφερό τό [λουλουδί αλλά στά σούρανα λιμπερό [στολιδί

Ζ. Ι. Κ. Πειραιά. Η μετάφρωξ σας, όζι καίη. Τ. Φ. ρ - ζ ο γ ρ ι ο ν. Πειραιά. Θέλετε νά σας πούμε κάτι: Τό πεζογράφημά σας καλοτύποιο. Άν τό δημοσιεύομεξ έμους, γιατί έχομε τή γνώμη ότι ένα πεζό τραγουδί διαβάξεται εύλόγητα όταν είνε ά ρ ι ο τ ο ν γ η μ α τ ι κ ό ! Διαφωσιάζε δέν πρόκειται παύά πού ληοιχίξ φηναρίας... Τι λέτε; Άν έξοιμε δειρο...

Advertisement for STARR Gramophone. Includes text: 'ΤΟ ΦΟΡΗΤΟΝ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ STARR ΥΠΕΡΕΧΕΙ', 'ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ', 'ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΟΝ ΣΤΑΡΡ', '12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 12 ΑΘΗΝΑΙ'. Features an illustration of a gramophone and a piano.